

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1990*

ΥΠΟ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ Σ. ΘΕΟΧΑΡΗ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶναι ὁ μόνος συνεχῆς πνευματικὸς θεσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους στὴν μακράϊωνα ἱστορίαν του. Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος τὸ 387 π.Χ., ἥ ὀλίγον μετὰ, ἀπετέλεσε τὸ ἴδρυμα συστηματικῆς παρακολουθήσεως τῶν φιλοσοφικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ὁ Πλάτων προήδρευε τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ καθιστώντας το ἐπίσης τὴν ἀνεγνωρισμένην ἀρχὴν τῆς μαθηματικῆς καὶ νομικῆς ἐπιστήμης. Ἀπὸ ὑπαινιγμοὺς τοῦ Ἀριστοτέλους γνωρίζομεν ὅτι ὁ Πλάτων ἐδίδασκε πάντοτε ἄνευ χειρογράφου. Προβλήματα προετείνοντο πρὸς λύσιν διὰ τῆς ἐρευνητικῆς συνεργασίας τῶν μαθητῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ θεσμὸς τῆς πρώτης Ἀκαδημίας τοῦ κόσμου διετηρήθη ἐπὶ χίλια σχεδὸν ἔτη.

Ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Θεοδόσιος Α' ἐνδιαφερθεὶς διὰ τὴν ἔλλειψιν σπουδῶν εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ μεγάλα ἔθνικὰ κέντρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, καθώρισε διὰ τριῶν διαταγμάτων τὴν ἴδρυσιν τοῦ μετέπειτα ἀποκαλουμένου Θεοδοσιανοῦ Πανεπιστημίου ἢ Πανδιδακτηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καθωρίσθη δι' αὐτῶν ἡ ἀπαγόρευσις διδασκαλίας ὑπὸ ἰδιωτῶν εἰς δημόσιους χώρους καὶ ὠρίζετο ὁ ἀριθμὸς τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν Πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1990.

τοῦ Πανεπιστημίου εἰς δέκα καθηγητάς τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς, δέκα τῆς Λατινικῆς, πέντε τῆς Ἑλληνικῆς ρητορικῆς καὶ τρεῖς τῆς Λατινικῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ ἓνα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ δύο τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανδιδακτηρίου, μετὰ εἰκοσαετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἀφιερωμένην ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐλάμβανον τὸν τίτλον τοῦ Κόμητος πρώτης τάξεως. Διὰ τῶν διαταγμάτων αὐτῶν καθορίζοντο ἐπίσης οἱ ὑποχρεωτικοὶ χῶροι διδασκαλίας εἰς στοὰν τοῦ Καπιτωλίου, ἡ δὲ πρόσληψις τῶν καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν ἐγένετο κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς συγκλήτου.

Ταυτοχρόνως τὸ Σεράπειον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸ ἐρευνητικόν του κέντρον, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Σεράπεως, μετεβλήθη εἰς μονὴν τὸ ἔτος 391 μ.Χ., κατὰ δὲ τὸ ἔτος 415 ἡ Ὑπατία, ἡ κόρη τοῦ τελευταίου γνωστοῦ μέλους τοῦ Μουσείου, ἡ ὁποία ἦτο ἡ ἰδία διάσημος φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς κατὰ τὴν ἐθνικὴν παράδοσιν, ἐδολοφονήθη ἀπὸ φανατικούς Χριστιανούς.

Τέλος, τὸ 529 μ.Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς διέταξε τὸ κλείσιμο τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἀπετέλει τὸ τελευταῖον καταφύγιον τῆς ἐθνικῆς κλασσικῆς σκέψεως. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὁ Ἅγιος Βενέδικτος ἱδρυε τὸ περιβόητον μοναστήριον τοῦ ὄρους Κασσίνου, εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐν τούτοις, ἡ ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, γενομένη διὰ διατάγματος τοῦ Ἰουστινιανοῦ, δὲν ἐπηρέασε τὴν ἄλλην μεγάλην φιλοσοφικὴν σχολὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ὁποία τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγνώρισε μεγάλην ἀκμὴν μετὰ ἐπιφανέστερα στελέχη της, τὸν Ἰωάννην τὸν Φιλόπονον, τὸν Κοσμᾶν Ἰνδικοπλεύστην, φανατικούς ἀντιπάλους τῆς εἰδωλολατρίας καὶ ὁπαδοὺς τοῦ Ἀριστοτελισμοῦ. Ὁμοίως οἱ σχολῆς τῆς Γάζης καὶ τῆς Βηρυττοῦ, ἀφοσιωμένες εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν νομικὴν παρέμειναν ἀνέπαφοι.

Ὁ τελευταῖος σχολάρχης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ Σύρος ὁ Δαμασκηνός, ἠναγκάσθη τότε νὰ ἐκπατρισθῇ μετὰ ἄλλων σοφῶν καὶ

διανοουμένων καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς Περσίαν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Χοσρόη τοῦ Α'.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ πνευματικὴ καὶ φιλοσοφικὴ δραστηριότης ἐπικεντρώνεται εἰς τὴν Βασιλεύουσαν καὶ τὴν Ἑκκλησίαν. Τόσον τὸ μετέπειτα λειτουργοῦν Πανεπιστήμιον τῆς Μαγναύρας, ὅσον καὶ ἡ μεγάλη μονὴ τοῦ Στουδίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀποτελοῦν τοὺς πνευματικοὺς πόλους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μεγάλη εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τῶν δραστηριοτήτων τῶν μοναχῶν τοῦ Στουδίου, οἱ ὅποιοι εὗρισκοντο σὲ συνεχῇ ἐπαφὴν μὲ τὰς μεγάλας μονὰς τῆς Δύσεως. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ συνεχὴς ἀνταλλαγὴ ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν μεταξύ τῆς Μεγάλης μονῆς τοῦ Στουδίου εἰς τὴν Πόλιν, τῆς μονῆς τοῦ Monte-Cassino στὴν περιοχὴν τῆς Νεαπόλεως, καὶ τῆς μονῆς τοῦ Cluny εἰς Παρισίους.

Μὲ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἰδρύεται σειρὰ ὅλη Ἀκαδημιῶν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ Ἀκαδημία τῆς Δύσεως ἤρχισε τὸν 16ον αἰῶνα εἰς Ἰταλίαν καὶ ἦτο ἡ Academia Secretorum Naturae, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ φιλοσόφου καὶ ἐπιστήμονος Gianbattista della Porta στὰ 1560 καὶ ἡ Academia de Ciencias Matematicas εἰς τὴν Μαδρίτην ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ Β' εἰς τὰ 1575.

Ἄλλαι πρόιμοι Ἀκαδημίαι εἶναι ἡ Accademia dei Lincei στὴν Ρώμη (1603), ἡ Societas Ereunetica στὸ Rostock (1622) καὶ ἡ Academia Naturae Curiosorum στὸ Schweinfurt, τὸ 1652. Ἡ Ἀγγλικὴ Βασιλικὴ Ἑταιρεία καὶ ἡ Γαλλικὴ Académie des Sciences ἐνεφανίσθησαν ἐπισήμως τὸ 1662 καὶ 1699 ἀντιστοίχως.

Κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἡ φήμη καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Académie des Sciences τῶν Παρισίων ἀνεγνωρίσθησαν διεθνῶς καὶ πολλαὶ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι ἤρχισαν νὰ ἰδρύνουν τὰς ἐθνικάς των Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἑλλάς, μετὰ τὸν ἐπαχθῆ τεσσάρων αἰώνων τουρκικὸν ζυγὸν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, ἐπανίδρυσε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸ 1926 ὡς συνέχειαν τῆς παλαιᾶς ἐνδόξου Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ Ἀκαδημία μας ἀποτελοῦσα τὴν φυσικὴν διάδοχον τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς, θεωρεῖται παγκοσμίως πρώτη τῇ τάξει ὅλων τῶν Ἀκαδημιῶν καὶ προσπαθεῖ κατὰ τοὺς δυσκόλους αὐτοὺς καιροὺς τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀρχαίας Ἀκαδημίας.

Οὕτω: «ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν φιλόσοφον Ἰωάννην Θεοδωρακόπουλον, τὸν μοναδικὸν πνευματικὸν θεσμὸν τοῦ Ἑθνους, καλλιεργοῦντα ἀθορύβως ὅλα τὰ εἶδη τῆς πνευματικῆς ζωῆς, συντελοῦσα εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ καθολικοῦ πνεύματος καὶ τῆς ιστορικῆς διαρκείας τοῦ Ἑθνους καὶ ἀποτελοῦσα μέγα ὄχυρόν τῆς πάλης του μέσα στὴν Ἱστορίαν».

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔρχεται καὶ ἐφέτος νὰ ἐκθέσῃ συνοπτικῶς τὰ πεπραγμένα τοῦ λήγοντος ἔτους.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ ἐξῆς πανυγηρिकाὶ συνεδρίαὶ τῆς Ἀκαδημίας:

α') Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου 1821 ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ε. Μουτσόπουλος** με θέμα: «Ἐλευθερία καὶ Εὐθύνη: Ἡ πορεία πρὸς τὴν Εὐρώπην» καί,

β') Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ὠμίλησεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ν. Βαλτικὸς** με θέμα: «50 χρόνια μετὰ τὴν 28η Ὀκτωβρίου 1940 - Σκέψεις πάνω σὲ μιὰ ἐπέτειο».

Προεκηρύχθησαν αἱ κάτωθι νέαι ἔδραι κατὰ τὸ ἔτος 1990:

α) Τακτικῶν Μελῶν:

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν: α) Ἀρχαιολογίας καὶ β) Ἱστορίας τῆς Τέχνης.

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν: Θεολογίας.

β) Ἀντεπιστελλόντων Μελῶν:

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν:

Προεκηρύχθη μία ἔδρα ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἀπὸ Ἑλλήνας ἐπιστήμονας τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς ᾽Ακαδημίας τὰ κάτωθι
α) Τακτικὰ Μέλη:

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν ᾽Επιστημῶν, ὁ κ. **Κωνσταντῖνος Τούντας**, εἰς τὴν προκηρυχθεῖσαν ἔδραν Κλινικῆς ᾽Ιατρικῆς (Χειρουργικῆς Παθολογίας), καὶ

εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ὁ κ. **Νικόλαος Κονομῆς**, εἰς τὴν προκηρυχθεῖσαν ἔδραν Κλασσικῆς Φιλολογίας (᾽Αρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας).

β) Ξένοι ᾽Εταῖροι:

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν: α) ὁ κ. Pierre Amandry καὶ β) ἡ κα Jacqueline de Romilly.

Καὶ οἱ δύο ἦσαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς ᾽Ακαδημίας.

γ) ᾽Αντεπιστέλλοντα Μέλη:

Εἰς τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν ᾽Επιστημῶν, ὁ κ. **Ἀνθιμος Χριστοφορίδης**, καθηγητῆς καὶ Διευθυντῆς τοῦ ᾽Ακτινολογικοῦ Τμήματος τῆς ᾽Ιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πολιτειακοῦ Πανεπιστημίου τοῦ ᾽Οχάιο (Η.Π.Α.).

Ἡ ᾽Ακαδημία ᾽Αθηνῶν ἀπώλεσε κατὰ τὸ λῆγον ἔτος τὰ κάτωθι μέλη τῆς:

α) Τακτικὰ Μέλη:

᾽Απὸ τὴν Τάξιν τῶν Θετικῶν ᾽Επιστημῶν τὸν **Γεώργιον Καραγκούνην** καὶ τὸν **᾽Οθωνα Πυλαρινόν**.

᾽Απὸ τὴν Τάξιν τῶν ᾽Ηθικῶν καὶ Πολιτικῶν ᾽Επιστημῶν τὸν **Κωνσταντῖνον Μπόνην** καὶ τὸν **Γεώργιον Τενεκίδην**.

β) ᾽Αντεπιστέλλοντα Μέλη:

᾽Απὸ τὴν Τάξιν τῶν ᾽Ηθικῶν καὶ Πολιτικῶν ᾽Επιστημῶν, τὸν Leendert Gerrit Westerink, ἱστορικὸν τῆς Βυζαντινῆς καὶ ᾽Αρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας εἰς ᾽Αμερικανικὰ Πανεπιστήμια.

᾽Απὸ τὴν Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, τὸν ξένον ἐταῖρον André Grabar, καὶ Otto Demus.

1. Γεώργιος Καραγκούνης

Ἐγεννήθη τὸ 1905 εἰς τὰ Τρίκαλα Θεσσαλίας. Ἐσπούδασεν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Goettingen καὶ Freiburg τῆς Γερμανίας. Ἀπὸ τὸ 1932 ὡς τὸ 1938 ὑπηρέτησεν ὡς ἔκτακτος καθηγητῆς τῆς Φυσικοχημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τὸ 1938 ἕως τὸ 1948 ὑπηρέτησεν ὡς τακτικὸς καθηγητῆς στὴν ἀνωτέρω ἔδρα. Ἐδίδαξεν ἐπίσης εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Freiburg τῆς Γερμανίας. Τὸ 1966 ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἐνῶ τὸ 1982 ἀνηγορεύθη τακτικὸν μέλος τῆς Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας Academia Mediteranea delle Scienze, Catania. Τὸ 1984 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας.

2. Ὁθων Πυλαρινὸς

Ἐγεννήθη τὸ 1903 εἰς τὸ Ληξούριον Κεφαλληνίας. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Ἐδίδαξεν ὡς ἐπιμελητῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον ἀπὸ τὸ 1926 καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ ἀπὸ τὸ 1928, καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸ 1933 ὡς ἔκτακτος καθηγητῆς καὶ ὡς τακτικὸς ἀπὸ τὸ 1940. Ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἔδραν τῶν Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν (Γεωμετρίας) τὸ 1966. Ἐτιμῆθη μὲ τὸν Σταυρὸν τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος καὶ μὲ τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α΄.

3. Κωνσταντῖνος Μπόνης

Ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἀστακὸν τῆς Ἀκαρνανίας τὸ 1905. Ἐφοίτησεν ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐλαβε τὸ πτυχίον του ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν. Τὸ 1938 ἐξελέγη Ὑφηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1939 Ἐπίκουρος Καθηγητῆς. Τὸ 1942 διωρίσθη Τακτικὸς Καθηγητῆς εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τὸ 1951 μετεκλήθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ἐτιμήθη μὲ τὸ στρατιωτικὸν παράσημον Ἐξαιρέτων Πράξεων, τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Φοίνικος καὶ ἄλλα. Τὸ 1978 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν ἔδραν τῆς Θεολογίας.

4. Γεώργιος Τενεκίδης

Ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ τὸ 1910. Μὲ τὴν Καταστροφὴν τοῦ 1922 ἠκολούθησε τοὺς γονεῖς του εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς. Τὰς πανεπιστημιακάς του σπουδὰς ἤρchiσεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Αἰῶ τῆς Προβηγκίας καὶ συνέχισε μεταπτυχιακάς σπουδὰς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων.

Τὸ 1938 ἐξελέγη ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τὸ 1941 ἐδίδαξεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Τὸ 1951 ἐξελέγη καθηγητὴς εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἀρχικῶς ὡς ἔκτακτος καὶ ἐν συνεχείᾳ τακτικός. Ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1976 ἐδίδαξεν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Ὑπηρετήσεν ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὡς μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὡς μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων εἰς τὸ Institut de Droit International καὶ ἄλλοῦ. Τὸ 1986 ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν Διεθνoῦς Δικαίου - Διεθνῶν Σχέσεων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἐπίσημοι ὑποδοχαί:

α) Τακτικῶν Μελῶν:

Τοῦ κ. **Γρηγορίου Σκαλκέα**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Γ. Βλάχον, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Ν. Ματσανιώτην, καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Σκαλκέα μὲ θέμα: «Τὰ ἠθικὰ προβλήματα τῆς μεταμοσχεύσεως ἱστών καὶ ὀργάνων».

Τοῦ κ. **Νικολάου Βαλτικοῦ**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς καὶ προσφώνησις ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Γ. Βλάχον, καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Νικολάου Βαλτικοῦ μὲ θέμα: «Τὸ Διεθνὲς Ἑργατικὸ Δίκαιο στὴ Σύγχρονη Διεθνῇ Κοινωνία».

Τοῦ Ξένου Ἑταίρου κ. Pierre Amandry, μὲ χαιρετισμὸν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Γ. Βλάχον, προσφώνησιν ἀπὸ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Μ. Σακελλαρίου, καὶ ὁμιλίαν τοῦ κ. Pierre Amandry μὲ θέμα: «Les Jeux Pythiques».

β) Ἀντεπιστελλόντων Μελῶν:

Τῆς Α' Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν

Τοῦ κ. **Παναγιώτη Παναγιωτοπούλου**. Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Π. Παναγιωτοπούλου μὲ θέμα: «Ἡ Μηχανικὴ τῶν Fractals».

Τοῦ κ. **Δημητρίου Σεφέρη**, Ἐγένετο χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Γ. Βλάχον, προσφώνησις ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Δημητρίου Σεφέρη μὲ θέμα: «Σύνθετα ὕλικά σὲ Ἀεροπορικὲς Κατασκευές: Παρελθόν, παρὸν καὶ μέλλον».

Τῆς Γ' Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Τοῦ κ. **Pierre Villard**, μὲ χαιρετισμὸν καὶ προσφώνησιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον κ. Γ. Βλάχον, καὶ ὁμιλίαν τοῦ κ. P. Villard μὲ θέμα: «La protection des Droits du Citoyen en France depuis la Révolution».

Τοῦ κ. **Karl-Heinz Schwab**, μὲ χαιρετισμὸν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Ι. Τούμπαν, προσφώνησιν ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. Γ. Μητσόπουλον, καὶ ὁμιλίαν τοῦ κ. Schwab μὲ θέμα: «Der Einfluss der Verfassung Auf das Zivilprozessrecht».

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐωρτάσθησαν αἱ ἐξῆς ἐπέτειοι:

1. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Χάρης** ἔδωσε διάλεξιν, εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Κώστα Οὐράνη μὲ θέμα: «Κώστας Οὐράνης: Ὁ ποιητής, ὁ πεζογράφος, ὁ ταξιδιώτης».

2. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Π. Σακελλαρίδης** ἔδωσε δύο διαλέξεις εἰς δημοσίας συνεδρίας:

α) μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 50 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυσιν τοῦ C.N.R.S., καὶ β) μὲ τὴν συμπλήρωσιν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυσιν

τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης τῆς Χημείας. Ὁ τίτλος τῆς ὁμιλίας του ἦτο: «Antoine-Laurent de Lavoisier».

3. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Τάσος Ἀθανασιάδης** ἔδωσε διαλέξιν, εἰς δημοσίαν συνεδρίαν εἰς μνήμην τοῦ Στράτη Μυριβήλη, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν γέννησίν του.

Δραστηριότητες Ἀκαδημαϊκῶν

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μερίκας** συμμετέσχεν εἰς συνεδριακὰς καὶ ἄλλας ἐπιστημονικὰς ἐκδηλώσεις τόσον τῆς ἡμεδαπῆς, ὅσον καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὑπὸ τύπον ὁμιλιῶν, συντονισμοῦ καὶ εἰσηγήσεων εἰς θέματα ἀφορῶντα εἰς ἱατροκοινωνικὰ προβλήματα. Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἐβραβεύθη μὲ τὸ Diplôme d'honneur τῆς Union Medicale Balcanienne.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Βασιλειάδης** ἀνέφερεν ὅτι: «Τὸ διὰ σαλμονέλλας ἐμπλουτιστικὸν ὑλικὸν Rapport: Vassiliadis», περιελήφθη τὸ 1990 εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Διεθνoῦς Ὁργανισμοῦ Προτύπων καὶ συνιστᾶται ὡς τὸ καλύτερον ἐμπλουτιστικὸν ὑλικὸν διὰ σαλμονέλλας.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σόλων Κυδωνιάτης** ἐμελέτησε καὶ ἐπέβλεψε τὸ σπῖτι τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη στὸ Λιμπούσι Μαντινείας. Ἐδωσε διαλέξεις εἰς Ἑλλάδα καὶ Η.Π.Α. Συμμετέσχεν εἰς Διεθνή Συνέδρια εἰς Ἑλλάδα, Η.Π.Α., Ρωσίαν, Γερμανίαν καὶ Πολωνίαν, μὲ ἀντιστοίχους εἰσηγήσεις.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Χάρης** παρουσίασε τὴν ἀκόλουθον πνευματικὴν δραστηριότητα: Τακτικὴν συνεργασίαν μὲ τὴν «Νέα Ἑστία». Ἐξέδωσε δύο βιβλία μὲ τίτλους: α) Σειρὰ νέων διηγημάτων μὲ τίτλον: «Τὰ δένδρα», καὶ β) Δεύτερη σειρὰ τῶν «Συνομιλιῶν μὲ φίλους». Ἐδωσεν ὁμιλίαν διὰ τὸν λογοτέχνην Ἀλέξανδρον Μωραϊτίδην, καθὼς καὶ συντόμους ὁμιλίας εἰς ἀρκετὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μ. Σακελλαρίου** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Académie des Inscriptions et Belles Lettres τῆς Γαλλίας.

Ἐδημοσίευσεν δώδεκα μελετήματα ἐκ τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἀρχαιότητος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἑρευνῶν.

Ἔλαβε μέρος εἰς Συνέδρια. Ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ὀδυσσειακῶν Μελετῶν ὠργάνωσε τὸ 6ον Διεθνὲς Συμπόσιον Ὀδυσσειακῶν Μελετῶν, στὴν Ἰθάκην.

Ὡς διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἀρχαιότητος τοῦ Ε.Ι.Ε., συνωργάνωσε τὸ 9ον Διεθνὲς Συνέδριον διὰ τὰ Μυκηναϊκὰ καὶ Αἰγαῖα κείμενα, εἰς Ἀθήνας.

Παρουσίασεν ἀνακοίνωσιν εἰς διεθνῇ συνάντησιν στὴ Νέα Ὑόρκη, ὡς προσκεκλημένος τοῦ ὀργανωτοῦ: The Alexander S. Onassis Center of Hellenic Studies, The New York University.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μανόλης Χατζηδάκης** ἐξέδωσε τὰ κάτωθι βιβλία του:

α) *Τὸ Μεγάλο Μετέωρο, Ἱστορία καὶ Τέχνη*, μαζί μὲ τὸν Δ. Ζ. Σοφιανόν, διευθυντὴν τοῦ Κέντρου Ἑρεύνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ.

β) *Δομήνικος Θεοτοκόπουλος Κρής. Κείμενα 1940-1990*. Ἐκδοσις Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπίσης ἔγινε μέλος τῆς Antiquary Society τοῦ Λονδίνου.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μανοῦσος Μανούσακας** ἐδημοσίευε πεντε ἐπιστημονικὰς ἐργασίας του εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

Ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν εἰς τὴν 64ην Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ἀκαδημιῶν εἰς τὰς Βρυξέλλας.

Ἔλαβε μέρος στὸ Γ' Συμπόσιον Ἱστορίας καὶ Τέχνης εἰς Μονεμβασίαν.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μιχαηλίδης-Νουάρος** ἐδημοσίευε εἰς τὴν Ἐπετηρίδα τοῦ Κέντρου Ἑρεύνης Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἐργασίαν του μὲ θέμα: «Οἱ λόγοι διαζυγίου κατὰ τὴ νομολογία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Κῶ».

Ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ἐργασίαν του μὲ θέμα: «Τὸ σιωπηρὸ ἐμπόριο κατὰ τὸν Ἡρόδοτο καὶ ἄλλους ἀρχαίους συγγραφεῖς», καὶ παρουσίασε τοὺς δύο τόμους τοῦ βιβλίου τοῦ Προέδρου κ. Γεωργίου Βλάχου μὲ τίτλον: «Θεσμὸς καὶ προβλήματα τῆς σύγχρονης Δημοκρατίας».

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κ. Δέσποτόπουλος** ἐξέδωσε τὸ βιβλίον του μὲ τίτλον «*Φιλοσοφία καὶ Διαλεκτική*». Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Γραφείου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑταιρείας Πολιτισμοῦ ἐπραγματεύθη εἰς τὸ Βερολῖνον τὸ θέμα τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν στὶς χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Ἔδωσε διαλέξεις εἰς τὸ Πολεμικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγι ἐξεφώνησε τιμητικὸν λόγον εἰς μνήμην τοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου. Ἀπεπεράτωσε τὴν συγγραφὴν τοῦ πονήματός του «*Philosophy of History in Ancient Greece*» καὶ παρουσίασε ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Ἀκαδημίας ἀνακοινώσιν του.

Τέλος ἐδημοσίευσεν δύο μελετήματά του μὲ τίτλους: «*Πολιτισμὸς καὶ Δημοκρατία*» καὶ «*Ἡ ποιητικὴ τοῦ Πλάτωνος στὸν διάλογον Φαῖδρος*».

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Εὐάγγελος Μουτσόπουλος** ἐξελέγη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἀντεπιστέλλον μέλος τριῶν ξένων ἀκαδημιῶν, τῆς Ἀκαδημίας Pontaniana τῆς Νεαπόλεως, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Τουλούζης καὶ τῆς Βραζιλιανῆς Ἀκαδημίας. Ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Σύνοδον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἀκαδημιῶν, ποὺ συνῆλθεν εἰς τὸ Ἀμστερνταμ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ἐνῶ συμμετέσχε μὲ ἀνακοινώσεις σὲ πολλὰ διεθνῇ συνέδρια φιλοσοφίας, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ κυριώτερα ἔλαβον χώραν στὶς Η.Π.Α., στὴν Ἰσπανίαν, στὴν Ἰταλίαν καὶ στὴν Βουλγαρίαν. Ὁ ἴδιος ὠργάνωσε, ὡς Πρόεδρος των, ἀριθμὸν διεθνῶν φιλοσοφικῶν συνεδρίων τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν διεθνῇ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τύπον εἴκοσι δύο ἐν συνόλῳ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα κατὰ τὸ 1990. Ἐξ αὐτῶν ὀκτὼ ἐδημοσιεύθησαν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας, πέντε εἰς Γερμανίαν, τρία εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἓν εἰς Βέλγιον. Ἐπὶ πλέον ἐδημοσίευσεν ἑξ ἐπιστημονικῶν ἐργασίας εἰς Ἑλλάδα, ἑξ ὧν αἱ πλεῖσται ἐργασίαι ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν.

Μελέτη του μὲ τίτλον: «*Ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις ὡς πρόδρομος νέας Ἀναγεννήσεως τοῦ σημερινοῦ κόσμου*», παρουσιασθεῖσα κατ' ἀρχὰς κατὰ τὸν ἐπίσημον ἐορτασμὸν τῶν 900 ἐτῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Bologna εἰς συνάθροισιν τῶν Ἀκαδημιῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ἐδημοσιεύθη προσφάτως εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἐλαβε μέρος εἰς σειρὰν ὅλην συνεδρίων μὲ ἀνακοινώσεις του τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων καθηκόντων του ὡς Γενικοῦ Γραμματέως εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν Ἑρευνας καὶ Τεχνολογίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας Ἐνέργειας καὶ Τεχνολογίας ἐξεπροσώπησε τὴν ἐλληνικὴν πλευρὰν καὶ ὑπέγραψε τὰς συμφωνίας ἐπιστημονικῆς καὶ ἐρευνητικῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Ἰσπανίας, Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη στατιστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Μηχανικῆς τῶν Η.Π.Α. κατὰ τὸ ἔτος 1984, ἡ συμβολὴ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δι' ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων εἰς τὸν παγκόσμιον περιοδικὸν τύπον κατατάσσεται μετὰ τὴν πρώτην ἢ δευτέραν θέσεως. Ἐλπίζεται ὅτι, κατὰ τὸ 1990, τὸ μέλλον νὰ προκύψῃ στατιστικὸν ἀποτέλεσμα θὰ δώσῃ τὴν αὐτὴν εἰκόνα συμβολῆς.

Ἡ δραστηριότης τῶν Ἑρευνητικῶν Κέντρων καὶ Γραφείων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ 1990 ἔχει ὡς ἑξῆς:

— Ἐγένοντο 15 ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἀπὸ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κ.κ. Ἰωάννη Ξανθάκη, Μιχαὴλ Στασινόπουλο, Περικλῆ Θεοχάρη, Λουκᾶ Μούσουλο, Πέτρο Βασιλειάδη καὶ ἀπὸ τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη κ. Μενέλαο Τουρτόγλου καὶ κ. Roger Millieux. Ἐπραγματοποιήθησαν ἐπίσης 13 παρουσιάσεις βιβλίων καὶ 29 ὁμιλίαι μὲ ἐνδιαφέροντα πάντοτε καὶ ἐπίκαιρα θέματα.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1990 εἰσῆχθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας οἱ ἀκόλουθοι τόμοι ἐλληνικῶν καὶ ξένων βιβλίων καὶ περιοδικῶν: Βιβλία: α) Ἑλληνικά, τόμοι 335, β) Ξενόγλωσσα, τόμοι 663. Σύνολον 998.

Περιοδικά: α) 'Ελληνικά, τόμοι 134, β) Ξενογλωσσα, τόμοι 909
Σύνολον: 1.043.

Συνολικός 'Αριθμός είσαχθέντων τόμων 2.041.

— Τὸ Κέντρον 'Ερεῦνης τῆς 'Ελληνικῆς Φιλοσοφίας παρουσίασε τὴν ἀκόλουθον δραστηριότητα:

'Επλούτισε τὴν βιβλιοθήκην του με ἀριθμὸν νέων βιβλίων, ἀνατύπων καὶ περιοδικῶν, ὁ ὁποῖος ἔφθασε τοὺς 197 τίτλους ἤτοι 72 βιβλία καὶ ἀνάτυπα, 125 περιοδικά.

'Επίσης εἰς τὸ κέντρον συνεχίσθη ἡ συλλογικὴ ἐργασία διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ Β' Τόμου τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν καὶ ἐξετυπώθη ὁ διπλοῦς τόμος 19-20, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀφιέρωμα εἰς τὸν ἀείμνηστον Πρόεδρον Κωνσταντῖνον Τσάτσον.

Τὸ Κέντρον 'Ερευνῶν 'Αστρονομίας καὶ 'Εφηρμοσμένων Μαθηματικῶν συνέχισε τὰς ἐρευνητικὰς του δραστηριότητας εἰς τὰ διάφορα ἐπιστημονικά του προγράμματα ποὺ διεξάγονται ἀπὸ τὸν 'Επόπτην τοῦ Κέντρου καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἑλληνας καὶ ξένους ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας του.

'Απὸ τὶς ἔρευνες ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1990, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ Πρακτικά τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν καὶ εἰς ξένα εἰδικὰ ἐπιστημονικά περιοδικὰ δώδεκα (12) πρωτότυποι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι ἀπὸ τὸν 'Επόπτην 'Ακαδημαϊκὸν κ. 'Ιωάννην Ξανθάκη καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου εἰς τοὺς τομεῖς:

1) τῆς κοσμικῆς ἀκτινοβολίας, 2) τοῦ ἡλιακοῦ ἀνέμου, 3) τῆς δομῆς τῆς ἀτμόσφαιρας τῶν πλανητῶν, 4) τῆς μελέτης τοῦ ἀρχαιομαγνητικοῦ πεδίου τῆς γῆς, 5) μελέτῃ τῆς Φυσικῆς τοῦ μεσοπλανητικοῦ χώρου.

'Ο Παγκόσμιος Μετεωρολογικὸς 'Οργανισμὸς ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ 'Ακαδημαϊκοῦ κ. Ξανθάκη ὅλα τὰ δεδομένα τῶν παρατηρήσεων ποὺ ἀφοροῦν τὴν μεταβολὴν τῆς Ζώνης τοῦ "Οζοντος εἰς τὴν ἀνωτέραν 'Ατμόσφαιραν. Προσεχῶς ὁ κ. Ξανθάκης καὶ οἱ συνεργάται του θὰ ἀνακοινώσουν εἰς τὴν 'Ακαδημίαν 'Αθηνῶν καὶ εἰς τὸν

Παγκόσμιον Μετεωρολογικὸν Ὁργανισμὸν τὰ πορίσματα τῆς ἐξόχως ἐνδιαφερούσης αὐτῆς ἐρεῦνης.

Εὐχαρίστως προαναγγέλλω ὅτι ἐν ἄπὸ τὰ σπουδαιότερα ἐξαγόμενα εἶναι ὅτι οἱ περίφημες «τρύπες» τοῦ ὄζοντος, ποὺ ἀπασχόλησαν πολλὰς φορές τὸν διεθνῆ τύπον δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν πραγματικότητα. Ὑφίστανται μόνο περιοδικαὶ ἢ μὴ περιοδικαὶ μεταβολαί, τὰ αἵτια τῶν ὁποίων ἐρευνῶνται.

Εἰς τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας καὶ Κλιματολογίας ἐξετελέσθησαν 17 ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Κέντρου, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθησαν εἰς διεθνῆ περιοδικά. Ὁ ἐπόπτης τοῦ κέντρου Ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἡλίας Μαριολόπουλος μετὰ τῶν συνεργατῶν τοῦ κέντρου ἡσχολήθη μὲ νέαν μέθοδον παρουσιάσεως κλιματικῶν στοιχείων, μὲ σκοπὸν τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐπιδράσεως τῆς ταχύτητος καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου εἰς τὰς συγκεντρώσεις δύο ρυπαντῶν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τοῦ SO₂ καὶ τοῦ CO, εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν. Ἐπ' αὐτῶν τῶν θεμάτων ἐδημοσιεύθησαν δύο μελέται εἰς διεθνῆ περιοδικά.

Τέλος, τὸ κέντρον συνειργάσθη μετὰ καθηγητῶν τῆς Μετεωρολογίας καὶ Κλιματολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Minnesota τῶν Η.Π.Α. καὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Ἰωαννίνων, ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μὲ τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου καὶ τὴν Κλιματολογίαν καὶ Μετεωρολογίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα γενικώτερον.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ἡσχολήθη μὲ σειρὰν ἐρευνητικῶν προγραμμάτων χρηματοδοτουμένων ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας, μὲ τὰ ἐξῆς θέματα:

α) Ἡ οἰκογένεια στὴν Πελοπόννησο στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰώνα καὶ ἀρχὲς τοῦ 20οῦ.

β) Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα - Οἰκονομικὲς Ἐπιπτώσεις καὶ Προοπτικὲς.

γ) Συγκριτικὴ Μελέτη τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συστημάτων τῶν Χωρῶν-Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Τὸ Κέντρον, κατόπιν χρηματοδοτήσεως ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑρευνῶν, ἐξέδωσε στὴ σειρὰ τῶν δημοσιευμάτων του μὲ τὸν ἀριθμὸν 2 τὸ βιβλίον *Τὸ Δημογραφικὸν Πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος: Ὑπογεννητικότητα καὶ Γήρανση τοῦ Πληθυσμοῦ*. Εἰς τὸ βιβλίον παρουσιάζονται τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐρεῦνης ποὺ διεξήχθη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κέντρου μὲ θέμα: Ἡ Πρόσφατος Δημογραφικὴ Κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τυπώνονται ἐπίσης τὰ Πρακτικὰ τοῦ ὁργανωθέντος ἀπὸ τὸ Κέντρον συνεδρίου μὲ θέμα: *Νέοι καὶ Τρίτη Ἡλικία*.

Τὸ Γραφεῖον Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἐξετέλεσε περιωρισμένην ἀποδελτίωσιν νεολογισμῶν τοῦ ἡμερήσιου τύπου. Πλουτίστηκε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ Ἀρχεῖον Νεολογισμῶν τοῦ Γραφείου μὲ ἀρκετὲς ἑκατοντάδες δελτία. Συνέχισε τὴν συνεργασίαν του μὲ ἐξωτερικοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἐπεξεργάσθη τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ξενογλώσσων οἰκονομικῶν ὄρων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Μετὰ ἀπὸ τὸν ἑλεγχον τῶν ὄρων καὶ ἀπὸ τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Γραφείου ἐξέδωσε τὸ διπλοῦν τεῦχος 3-4 τοῦ Δελτίου Ἐπιστημονικῆς Ὁρολογίας καὶ Νεολογισμῶν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου ἔλαβε μέρος εἰς εἰδικὸν σεμινάριον μὲ τίτλον: «Πληροφορικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὲς Ἐπιστῆμες», ποὺ ὁργάνωσε ἡ Ἀκαδημία Μεσογειακῶν Μελετῶν εἰς τὸν Ἀκράγαντα τῆς Σικελίας καὶ πραγματοποιοῖησε ἐρευνητικὴν ἀποστολὴν στὴν Κάτω Ἰταλίαν.

Μὲ ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας ἐπεσκέφθη τὴν Τσεχοσλοβακίαν στὸ πλαίσιον τοῦ προγράμματος μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν καὶ καλλιέργησε τὴν ιδέαν δημιουργίας λεκτοράτων τῆς νέας ἐλληνικῆς εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Bratislava καὶ Brno τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Τὸ Κέντρον Ἑρεύνης τῆς Ἀρχαιότητος ἐβελτίωσεν ἐν σχέσει μὲ τὰ προηγούμενα ἔτη τὴν ὑλικοτεχνικὴν ὑποδομὴν του μὲ τὴν ἀπόκτησιν δύο ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν καὶ ἐνὸς ἐκτυπωτοῦ καὶ καθιέρωσεν ἐπιστημονικὰς ἀποστολάς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, αἱ ὁποῖαι διευκόλυναν σημαντικῶς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐρευνητικῶν προγραμμάτων τοῦ Κέντρου.

Ἐν ἐξελίξει εὐρίσκονται τὰ ἐξῆς προγράμματα:

α) Νεολιθικὸ Πρόγραμμα. β) Κρητομυκηναϊκὸ Πρόγραμμα, καὶ τὸ γ) Κλασσικὸ Πρόγραμμα.

Διεθνῇ προγράμματα τῆς Ἀκαδημίας ποὺ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κέντρου εἶναι τά:

α) Corpus Vasorum Antiquorum. Σημαντικὴν πρόοδον παρουσίασε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ πρόγραμμα αὐτὸ μετὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς του καὶ τὴν χρηματοδότησιν τευχῶν του ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας.

β) Tabula Imperii Romani. Κατὰ τὸ 1990 προχώρησε ἡ συμπλήρωσις στοιχείων καὶ ἡ προετοιμασία τοῦ χάρτου διὰ τὸ τεῦχος Ἀν. Μακεδονίας - Δυτ. Θράκης. Τέλος, ἡ Διευθύνουσα τὸ Κέντρον καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ του συνεργάται συμμετέσχον εἰς διεθνῇ καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ συνέδρια.

Τὸ Κέντρον Ἑρέυνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἐξετύπωσε καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸν Γ' τόμον τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Κέντρου «Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά», καὶ ὁ Διευθυντὴς του συνέχισε τὴν σύνταξιν τοῦ Δ' Τόμου τοῦ Καταλόγου τῶν Χειρογράφων τῶν μονῶν τῶν Μετεώρων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου καὶ οἱ Ἐπιστημονικοὶ συνεργάται του ἐδημοσίευσαν σειρὰν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν εἰς ἔγκριτα περιοδικὰ καὶ ἔλαβον μέρος εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου ἐνεπλουτίσθη ἐφέτος μὲ 365 νέους τόμους βιβλίων καὶ περιοδικῶν.

Εἰς τὸ Κέντρον Ἑρέυνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ εὐρίσκονται ἐν ἐξελίξει:

α) ἡ μικροφωτογράφησις ἐγγράφων ποὺ βρίσκονται σὲ ξένα κρατικὰ ἀρχεῖα καὶ ἀφοροῦν τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ 19ου καὶ τοῦ 20οῦ αἰῶνος, β) ἡ σύνταξις ἐπιτομῶν ποὺ θὰ περιληφθοῦν στοὺς τόμους Δ' (1838-1839) καὶ Ε' (1840-1841) τοῦ δημοσιεύματος: «Ἐπιτομαὶ ἐγγράφων τοῦ Βρεττανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν», γ) ἐργασία διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ τόμου Α' τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἰωάννη Κωλέττη, δ)

ἐργασία γιὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ τόμου Α' τῆς ἐκδόσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιληφθοῦν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐτῶν 1819-1832 τοῦ "Αγγλου Προξένου στὴν Πρέβεζα, William Meyer, καὶ ε) ἐργασία διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἱστορικῆς Βιβλιογραφίας ἀπὸ τὸ 1800 καὶ ἐξῆς, μὲ τὴν σύνταξιν δελτίων κατὰ συγγραφεῖς καὶ εὔρετηρίαισιν τῶν δημοσιευμάτων.

Εἰς τὸ Κέντρον κατεγράφησαν, διὰ τὴν βιβλιοθήκην του, 345 δημοσιεύματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ περιοδικά, τὰ ὁποῖα εὔρετηριάσθησαν στὸν δελτιοκατάλογον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κέντρου.

Τὸ Κέντρον Συντάξεως τοῦ 'Ιστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας 'Ελληνικῆς Γλώσσης ἐκυκλοφόρησε τὸν β' ἡμίτομον τοῦ Ε' τόμου τοῦ 'Ιστορικοῦ Λεξικοῦ μὲ λήμματα ἀπὸ γναθὰδα-δακτυλωτός. "Ἦδη οἱ συντάκται τοῦ Κέντρου ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προετοιμασίαν τῶν συντακτικῶν σειρῶν ποὺ περιλαμβάνονται μεταξὺ τῶν λημμάτων δὲ καὶ *δησόφρυδος*, ποὺ θὰ συμπεριληφθοῦν στὸν ἕκτον τόμον τοῦ ἔργου.

'Εγένοντο πολλαὶ γλωσσικαὶ ἀποστολαὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς 'Ελλάδος καὶ ἀποδελτιώσεις.

Συνεκεντρώθησαν ἀπαντήσεις σὲ πολλὰ σημεῖα ἐρεῦνης τοῦ "Ατλαντος καὶ συνεπληρώθησαν τὰ ἀντίστοιχα 'Ερωτηματολόγια. 'Ηλέγχθη ἡ πιστότης τοῦ ὕλικου αὐτοῦ καὶ ἤδη ἤρχισεν ἡ ἐπεξεργασία τῶν δεδομένων.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κέντρου συμμετέσχεν εἰς διάφορα συνέδρια. "Ἦδη ἤρχισεν ἡ εἰσαγωγή τῆς χρήσεως ἡλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ συντονισμένην διαδικασίαν συντάξεως τοῦ λεξικοῦ.

Τὸ Κέντρον 'Εκδόσεως "Εργων 'Ελλήνων Συγγραφέων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως παρουσίασε τὴν κριτικὴν ἔκδοσιν: «'Η Χρονογραφία τοῦ 'Εφραίμ τοῦ Αἰνείου», ὡς πρῶτον ἔργον εἰς τὴν σειράν: *Series Atheniensis*, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ διεθνοῦς *Corpus Fontium Historiae Byzantinae*.

Εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς τελικῆς ἐπεξεργασίας αἱ ἐκδόσεις τῶν *Εἰδυλλίων* τοῦ Θεοκρίτου καὶ τῶν τεσσάρων τελευταίων βιβλίων τῆς 'Αλεξάνδρου 'Αναβάσεως τοῦ 'Αρριανοῦ.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἤρχισε τὴν ἔκδοσιν τοῦ κώδικος Νάξου, ὁ ὁποῖος ἐναπόκειται εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν πρόγραμμα καταγραφῆς τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης Γεωργίου Πετροπούλου.

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Κέντρου εἰσῆχθησαν μέχρι σήμερον τριακόσιοι δέκα ἐπτὰ (317) τόμοι ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνάτυπα μελετῶν. Ἐκ τούτων 49 τόμοι καὶ ἀνάτυπα ὀφείλονται εἰς δωρεὰν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γεωργίου Μιχαηλίδου-Νουάρου, 267 τόμοι καὶ ἀνάτυπα προέρχονται ἐξ ἀνταλλαγῆς καὶ δωρεᾶς διαφόρων συγγραφέων καὶ εἰς τόμος προέρχεται ἐξ ἀγορᾶς.

Τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἐκτείνεται εἰς δύο κυρίως τομεῖς: α) τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ β) τὸν τεχνικόν, πού περιλαμβάνει τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν καὶ καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Κέντρου.

Στὸν Ἐπιστημονικὸν τομέα τὸ Κέντρον ἐνεπλουτίσθη μὲ 145 συλλογὰς λαογραφικῆς ὕλης, συνολικῆς ἐκτάσεως 4.517 σελίδων, καὶ μὲ δίσκους μουσικῆς δημοτικῆς καὶ ἄλλης, πού κατετέθησαν εἰς τὸ Κέντρον ἀπὸ παραγωγούς.

Στὸ Ἀρχεῖακὸν καὶ εὐρύτερον ἐπιστημονικὸν ἔργον ἐγένετο ἀποδελτίωσις ὕλικου σὲ 655 δελτία, ἀντιβολή 4.826 δελτίων καὶ ἀξιολόγησις χειρογράφων. Συντάσσεται λαογραφικὴ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1977-1985.

Καταρτίζεται πρόγραμμα διὰ τὰ παραδοσιακὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν περαιτέρω ἔρευναν τοῦ θέματος καὶ τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ τόμου.

Ἐξεδόθη ἡ Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου, τόμοι 26-27 (1981-1986).

Εἰς τὸ Μουσικὸν τμῆμα του ἐγένετο ἐπεξεργασία μουσικοῦ ὕλικου, ἡ φωτοτύπησις κειμένων τραγουδιῶν νησιώτικου χώρου ἀπὸ τὰ χειρόγραφα καὶ μεταγραφὴ τῶν τραγουδιῶν-μελωδιῶν ἀπὸ τὶς ταινίες σὲ κασέτες. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου ἐνεπλουτίσθη μὲ 227 τόμους ἐντύπων ἀπὸ δωρεᾶς.

Ἡ Διευθύντρια καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ συνεργάται τοῦ Κέντρου συμμετέσχον εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια καὶ παρουσίασαν ἐργασίας των.

Ἡ Ὑπηρεσία Συντάξεως εὔρετηρίου Βυζαντινῶν Μνημείων παρουσίασε τὰς ἐξῆς δραστηριότητας: α) *Σύνταξιν Γενικοῦ Εὔρετηρίου Βυζαντινῶν Τοιχογραφιῶν Ἑλλάδος.*

Συνεχίσθη καὶ ἐφέτος ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ Γενικοῦ Εὔρετηρίου μὲ νέα στοιχεῖα ἀπὸ ἀποδελτιώσεις. Ἀπεδελτιώθησαν πρακτικὰ Συνεδρίων, βιβλία καὶ 39 τόμοι περιοδικῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1990 ἀντεγράφη καὶ καθαρογράφηκε ἓνα μεγάλο μέρος τῶν προσωπικῶν σημειώσεων τοῦ ἐπόπτου τοῦ Εὔρετηρίου Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μανόλη Χατζηδάκη, ποὺ ἀφοροῦσαν σὲ καταγραφὰς τῶν μνημείων τῆς Εὐβοίας.

β) *Σύνταξιν καὶ Ἑκδοσιν Εἰδικοῦ Εὔρετηρίου Βυζαντινῶν Τοιχογραφιῶν Ἑλλάδος, τόμος πρῶτος Κύθηρα (πρόγραμμα -πιλότος).*
 γ) *Σύνταξιν Εὔρετηρίου χρονολογημένων μὲ ἐπιγραφὴ Βυζαντινῶν Τοιχογραφιῶν τῆς Ἑλλάδος.* δ) *Σύνταξιν βιβλιογραφικοῦ δελτίου γιὰ τὴ Βυζαντινὴ τέχνη καὶ ἀρχαιολογία.*

Κατὰ τὸ 1990 συνεχίσθησαν τὰ δύο ἀρχικὰ προγράμματα τῆς Ὑπηρεσίας, τὸ Γενικὸν Εὔρετήριον ποὺ περιλαμβάνει ὅλες τὶς τοιχογραφημένες ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν 7ο αἰῶνα ὡς τὸ 1500, καθὼς καὶ τὸ Εἰδικὸν Εὔρετήριον γιὰ τὶς ἐκκλησίες τῶν Κυθήρων, ποὺ ἀποτελεῖ πρόγραμμα-πιλότο. Ἐπίσης, ἤρχισαν δύο νέα ἐρευνητικὰ προγράμματα: τὸ πρῶτον ἀφορᾷ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν χρονολογημένων τοιχογραφιῶν Ἑλλάδος καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλιογραφικοῦ δελτίου διὰ τὴν βυζαντινὴν τέχνην καὶ ἀρχαιολογίαν. Ἐγινε δεκατριήμερος ἐρευνητικὴ ἀποστολὴ εἰς Κύθηρα μὲ σκοπὸν τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ βιβλίου. Τέσσερα ἐρευνητικὰ προγράμματα, χρηματοδοτούμενα ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας, εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἐξελίξει.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἑρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας, συσταθεῖσα βάσει τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 432/1981, ἐπεχορήγησε καὶ ἐπέβλεψε τὰς κάτωθι ἐρεῦνας εἰς τὴν Ἀκαδημίαν:

Κατὰ τὸ ἔτος ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας της, τὸ 1988, ἐπεχορηγήθησαν τρία σημαντικὰ προγράμματα ἐρευνῶν ἀφορῶντα τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα τῆς χώρας, τὴν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰς Κοινότητας καὶ τὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐπιπτώσεις καὶ προοπτικὰς ἐκ τῆς ἐντάξεως αὐτῆς καὶ τέλος τὸ ἐλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ συστήματα τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς ΕΟΚ.

Ὅλαι αἱ ἐρευναι αὐταὶ συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1990.

Κατὰ τὸ ἔτος 1989 ἐνεκρίθησαν δώδεκα προγράμματα ἐρευνῶν εἰς διαφόρους τομεῖς δραστηριοτήτων τῶν κέντρων τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν της, τὰ ὅποια συνεχίζονται μέχρι τέλους τοῦ 1991.

Τὰ προγράμματα ἐρευνῶν τὰ ἐγκριθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἀνέρχονται εἰς ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, μὲ διάρκειαν ἐκτελέσεως ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν τὸ μέγιστον. Τέλος εὐρίσκονται πρὸς ἔγκρισιν διὰ τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ 1991 περὶ τὰς δέκα προτάσεις ὕψους 34 ἑκατομ. δρχ.

Ἡ χρηματοδότησις τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 1988 ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ ποσοῦ 10 ἑκατομ. δρχ., κατὰ τὸ 1989 ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας διὰ ποσοῦ 30 ἑκατ. δρχ. καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας διὰ 10 ἑκατ. δρχ. καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1990 ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν ἐπενδύσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας διὰ 25 ἑκατ. δρχ. καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 30 ἑκατ. Ἡτοι συνολικῶς ἐδαπανήθη κατὰ τὴν τριετίαν 1988-1990 ποσὸν 105 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐρευνῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Ἰδιαιτέρως τονίζονται τὰ ἀποτελέσματα ἐρεῦνης ἐνταχθείσης εἰς τὸ πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας σχετικῶς μὲ τὸν ἀναλφαβητισμὸν εἰς τὴν ΕΟΚ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ μελέτη αὐτὴ ἀποτελεῖ συμβολὴν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὰς διεθνεῖς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 1990, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Συγγραφεὺς τῆς μελέ-

της είναι ο κ. Κ. Σουμέλης, έρευνητής του ΟΟΣΑ, εις Παρισίους. 'Η δημοσίευσίς της επίκειται κατά τὸ ἔτος 1991. 'Αναμένεται δὲ ὅτι μὲ τὰ στοιχεῖα πὺ περιλαμβάνει ἀπὸ ἑλληνικὲς, εὐρωπαϊκὲς καὶ ἐξωευρωπαϊκὲς πηγὲς θὰ ἀποτελέσῃ χρήσιμον ὄργανον εἰς τὴν μάχην ἐναντίον τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ὁποία σ' αὐτὸ τὸ θέμα βρίσκεται σὲ καλυτέραν θέσιν ἀπὸ τὶς ἄλλες χώρες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ νότου.

Προβλέπεται ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1991 θὰ θεσμοθετηθῇ ἡ ἐπιχορήγησις τῆς 'Επιτροπῆς 'Ερευνῶν τῆς 'Ακαδημίας μὲ κονδύλια ἐκ τῶν Δημοσίων 'Επενδύσεων, ὥστε νὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον ἐξησφαλισμένη ἡ συνέχισις τῶν ἐρευνῶν ἀπὸ τὴν 'Ακαδημίαν.

'Η 'Ακαδημία 'Αθηνῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀπεφάσισε νὰ ἐξοπλισθῇ μὲ κέντρον πληροφορικῆς. 'Η μηχανοργάνωσις τῆς 'Ακαδημίας, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ὀργανωτικῆς δομῆς, τῆς γεωγραφικῆς διασπορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεών της, καὶ τῶν ἀναγκῶν της, κατέληξεν εἰς τὸ ἐξῆς σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη δημοπρατηθῇ καὶ κατακυρωθῇ, πρόκειται δὲ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς ἀρχὰς 'Ιανουαρίου 1991.

Τὸ σχῆμα αὐτὸ προβλέπει τοπικὰ δίκτυα εἰς τὰ κτίρια ὅπου στεγάζονται οἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ ἐρευνητικὰ κέντρα τῆς 'Ακαδημίας. "Ὅλα τὰ ἐρευνητικὰ κέντρα θὰ ἔχουν πρόσβασιν στὸ τοπικὸν δίκτυον μὲ τερματικὴν μονάδα, ἡ ὁποία θὰ λειτουργῇ καὶ αὐτόνομα ὡς προσωπικὸς ὑπολογιστής. Σὲ κάθε δίκτυον θὰ ὑπάρχῃ ἓνας τουλάχιστον ἐκτυπωτής γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τερματικῶν μονάδων. Στὰ δίκτυα θὰ συνδεθῇ καὶ ὁ ἤδη ὑπάρχων πληροφορικὸς ἐξοπλισμός.

Συντόμως, ἡ περιγραφή τῶν ἐπὶ μέρους συστημάτων δίδεται κατωτέρω: Κεντρικὸν Κτίριον: Δίκτυον μὲ κεντρικὸν ὑπολογιστὴν μνήμης 4MB καὶ δίσκον ἀποθηκεύσεως ἀρχείων 80MB. Στὸ δίκτυον θὰ εἶναι συνδεδεμένα 4 τερματικά, ἓνας laser-ἐκτυπωτής καὶ ἓνας ἀπλὸς ἐκτυπωτής.

Κτίριον ὁδοῦ Σόλωνος: Δίκτυον μικροτέρου κεντρικοῦ ὑπολογιστοῦ καὶ 4 τερματικὲς μονάδες, 2 γιὰ τὰ ἐρευνητικὰ κέντρα καὶ 2 γιὰ τὶς οἰκονομικὲς ὑπηρεσίαι, μὲ 2 ἐκτυπωτές.

Κτίριον ὁδοῦ Ἀναγνωστοπούλου: Δίκτυον μὲ κεντρικὸν ὑπολογιστήν, παρόμοιον μὲ αὐτὸν τοῦ κεντρικοῦ καὶ 8 τερματικές μονάδες συμπληρούμενες μὲ ἓνα laser καὶ ἓνα ἀπλὸν ἐκτυπωτήν.

Τὰ Κέντρα τῆς ὁδοῦ Συγγραῶ θὰ ἐξοπλισθοῦν μὲ δύο ἰσχυροὺς προσωπικοὺς ὑπολογιστὲς μὲ αὐτόνομον δυνατότητα ἀποθηκεύσεως δεδομένων καὶ ἓνα ἐκτυπωτήν.

Τέλος τὸ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἀτμοσφαίρας τῆς ὁδοῦ 3ης Σεπτεμβρίου θὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἓνα ἰσχυρὸν προσωπικὸν ὑπολογιστήν μὲ αὐτονομίαν ἀποθηκεύσεως καὶ ἐκτυπωτοῦ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παλαιὰν ἐπιθυμίαν τῶν μελῶν της διὰ τὴν δημιουργίαν συγκεντρωτικοῦ ἰδρύματος, μέλλοντος νὰ περιλάβῃ ὅλες τὶς ἐρευνητικὰς δραστηριότητες τῶν Ἀκαδημαϊκῶν καὶ τῶν Κέντρων Ἐρεῦνης της. Μέρος τῆς προσπάθειας αὐτῆς ἀποτελεῖ καὶ ἡ δημιουργία ἰδρύματος ἱατροβιολογικῶν ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματώσεώς του. Ἦδη μὲ τὴν πλήρη κατανόησιν καὶ ἀπόλυτον συμπάρασιν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Γεωργίου Σουφλιᾶ καὶ τὴν ἀμέριστον βοήθειαν τῶν Ὑπουργῶν κυρίων Βασιλείου Κοντογιαννοπούλου καὶ Μαριέττας Γιαννάκου-Κουτσίκου ἐνεγράφη εἰς τὰς δημοσίας δαπάνας ποσὸν 4 δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

Οὕτω, ἡ δημιουργία σύγχρονου ἐρευνητικοῦ κέντρου τὸ ὁποῖον ἔλειπε ἀπὸ τὴν χώραν μας εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἱατροβιολογικῶν ἐπιστημῶν. Διὰ τοῦτο ἐκφράζουμε τὶς θερμὰς μας εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς κυρίους ὑπουργοὺς καὶ τὴν Κυβέρνησιν γενικώτερον.

Ταυτοχρόνως γίνεται προσπάθεια ἀποκτήσεως οἰκοπέδου ἐκτάσεως 20 περίπου στρεμμάτων εἰς τὴν περιοχὴν Ἀττικῆς, ὅπου θὰ γίνουν αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ συγκροτήματος ἐρευνῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἦδη προβαίνω εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τῶν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀπονεμομένων τιμητικῶν διακρίσεων.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀπένειμε τὰς κάτωθι τιμητικὰς διακρίσεις:

Α) Μετά γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται:

Α1) Τὰ δύο βραβεῖα Κωνσταντίνου Κτενᾶ εἰς τοὺς κυρίους (α) **Εὐστάθιον Στεῖρον** καὶ (β) **Γεώργιον Χριστοφορίδην** μετὰ τῶν **συνεργατῶν** του κυρίων **Τρ. Σολδάτου** καὶ **Α. Κορωναίου** διὰ ὑποβληθείσας ἐργασίας. Ἐκάτερον τῶν βραβείων συνοδεύεται καὶ μὲ ἔπαθλον ἐκ 400.000 δρχ.

Α2) Τὸ βραβεῖον Ἑλένης καὶ Θεοδώρου Σινανιώτη εἰς τὴν μνήμην τῆς μητέρας των Ζωῆς Φώτου Τζαβέλλα εἰς τὸν ναυτικὸν **Εὐθύμιον Ράπτην**, διότι ἐπέδειξεν αὐτοθυσίαν, διασώσας ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸν δύο ἀνθρώπους εἰς τὴν περιοχὴν Ρίου τῆς Ἀχαΐας. Τὸ βραβεῖον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἔπαθλον 300.000 δρχ.

Α3) Τὸ βραβεῖον Ἀριστείδη Πάλλα εἰς μνήμην Ἀβδελλῇ εἰς τὸν τυφλὸν σπουδαστὴν **Μιχαὴλ Ἀσλάνογλου**. Τὸ βραβεῖον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἔπαθλον 200.000 δρχ.

Α4) Τρία Βραβεῖα εἰς τοὺς ἐξῆς: εἰς τὸν **Δημήτριον Παπαναστασίου**, μετ' ἑπάθλου 200.000 δρχ., εἰς τὸν **Πλάτωνα Κεχαγιᾶν**, καὶ εἰς τὸν **Μιχαὴλ Γραββάνην** διὰ τὰ δημοσιευθέντα ὑπ' αὐτῶν βιβλία μὲ τίτλους «Ἀλιεύματα», «Ἡ Οὐρολογία τοῦ Οἰκογενειακοῦ Γιατροῦ» καὶ «Cardiovascular Pathophysiology».

Α5) Ἑπαινοί:

α) εἰς τὸν ἀντιπλοίαρχον τοῦ Π.Ν. κ. **Ἰωάννην Ρούσκαν** διὰ τὸ δημοσιευθὲν βιβλίον του: «Πόρος-Ναύσταθμος καὶ Ἐκπαιδευτήριον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ».

β) μετὰ θάνατον εἰς τὸν **Νίκον Τενεκίδην** διὰ τὸ δημοσιευθὲν βιβλίον του: «Νέα Συλλογὴ Κογχυλιῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Θάλασσης».

Β) Μετά γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμονται:

Β1) Τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τὸν κ. **Δημήτριον Πιερίδην** διὰ τὴν μεγάλην του συμβολὴν εἰς τὴν προβολὴν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Κυπριακῆς τέχνης εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

B2) Χαλκοῦν μετάλλιον εἰς τὸν κ. **Βασίλη Μάρο**, διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἔργου του. Ἀνεγνωρισμένος διεθνῶς σκηνοθέτης, δὲν ἀσχολήθηκε μὲ τὸ γύρισμα κοινῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἀλλὰ ἀνέλαβε τὶς παραγωγὰς ταινιῶν ντοκυμανταῖρ μὲ θέματα πολιτιστικά, θρησκευτικά καὶ λαογραφικά τῆς πατρίδος μας ποὺ τὴν προέβαλον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐντυπωσίασαν ἑκατομμύρια τηλεθεατῶν.

B3) Βραβεῖον εἰς τὸ Ἰδρυμα **Ἰωάννου καὶ Αἰκατερίνης Σαϊνοπούλου** διὰ τὴν κοινωφελῆ καὶ πολιτιστικὴν του δραστηριότητα.

B4) Βραβεῖον εἰς τὴν Κυρίαν **Διδῶ Σωτηρίου** διὰ τὸ σύνολον τῆς λογοτεχνικῆς της προσφορᾶς.

B5) Τὸ βραβεῖον *Σπύρου Μοτσενίγου*, μὲ χρηματικὸν ἔπαθλον 200.000 δρχ., εἰς τὸν Ἑλληνα διαπρεπῆ μουσικὸν ἐκτελεστὴν Κύριον **Λεωνίδαν Καβάκον**.

B6) Τὸ βραβεῖον *Ἑλένης καὶ Πάνου Ψημένου*, μετ' ἑπάθλου 400.000 δρχ., εἰς τὴν Κυρίαν **Λουίζαν Λουκοπούλου** διὰ τὴν μονογραφίαν της «Contributions à l'histoire de la Thrace Propontique».

Τὸ βραβεῖον *Γ. Ἀθάνα*, μετ' ἑπάθλου 400.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Θανάση Παπαθανασόπουλον** διὰ τὸ ἔργον του «Διγενὴς Ἀκρίτας».

Τὸ βραβεῖον *Σωτηρίου Ματράγκα*, μετ' ἑπάθλου 300.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Κωστῆν Φραγκούλην** διὰ τὸ βιβλίον του «Τὰ Δίφορα», καὶ τέλος βραβεῖον εἰς τὸν κ. **Ἰωάννην Παπαχριστοδούλου**, μετ' ἑπάθλου 300.000 δρχ., διὰ τὸ βιβλίον του «Οἱ ἀρχαῖοι Ροδιακοὶ Δῆμοι: Ἱστορικὴ ἐπισκόπηση — Ἡ Ἰαλυσία».

B7) Βραβεῖον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον **Μητροπολίτην Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας κ. Νεκτάριον**, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ἐγίναν σημαντικὲς ἐργασίες συντηρήσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Κεραῆς εἰς τὸ Κάστρο Λέρου καὶ δεύτερον διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἔδωκε τὸ ὑλικὸν διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου μὲ τίτλον: «Ἡ Παναγία τοῦ Κάστρου στὴ Λέρον».

B8) Βραβεῖον εἰς τὴν **Ἑλληνικὴν Ἀρχιτεκτονικὴν Ἑταιρείαν** διὰ τὴν ἐπὶ 45 ἔτη συνεχῇ δρᾶσιν τῆς τόσον εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὅσον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν.

B9) Βραβεῖον ἀρχαιοφιλίας, συνοδευόμενον ἀπὸ χρηματικὸν ἔπαθλον ἐκ 200.000 δρχ., στὸν κ. **Ἡλίαν Διακάκην**, διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν σύλληψιν ἀρχαιοκαπήλου, τὴν ἐπὶ ἔτη φροντίδα του διὰ τὴν προστασίαν καὶ φροντίδα τῶν μνημείων, καὶ τὴν καθημερινὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν του, διὰ τὴν ἔπαρσιν καὶ τὴν ὑποστολὴν τῆς σημαίας μας εἰς τὸ ἀκριτικὸν Καστελλόριζον.

B) Ἑπαινοί:

α) εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Δαμαλᾶν**, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως: «Καλαμωτή. Ἐνα παραδοσιακὸ μεσαιωνικὸ μαστιχοχώρι τῆς Χίου».

β) εἰς τὸν κ. **Μίνω Κομνηνόν**, διὰ τὸ βιβλίον του «Κασιῶτες Καραβοκύρηδες στὸν 19ον καὶ 20ὸν αἰῶνα — Ἡ συμβολὴ τῆς Κάσου στὴν Παγκόσμια Ναυτιλία».

γ) εἰς τὸν κ. **Πάνον Κοντέλλην**, διὰ τὸ βιβλίον του «... Ὁ κόσμος ὁ μικρὸς... Μεσότοπος Λέσβου - Ἱστορικὰ - Λαογραφικά».

δ) εἰς τὸ ζεῦγος **Γεωργίου καὶ Παναγιώτας Μπελέση** διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ προσφορὰν Λαογραφικοῦ Μουσείου στὴν Κοινότητα Ρηχιᾶς (Ζάρακα - Λακωνίας).

ε) εἰς τοὺς κ. **Ἡλίαν Μπουρνιώτην, Γεώργιον Σύρον καὶ Ν. Νιουράκη** διὰ πράξεις ἀρχαιοφιλίας. Ὁ κ. Ἡλίας Μπουρνιώτης, κάτοικος Αἰανῆς Κοζάνης, εἶναι θερμὸς ἀρχαιοφίλος. Χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον του ἔχουν ἐντοπισθῇ καὶ περισυλλεγῇ πολλὰς ἀρχαιότητες. Ὁ κ. Γ. Σύρος ὑπέδειξε στὴν Ι' Ἐφορείαν ἀρχαῖες κατασκευές σὲ ἕξ θέσεις παρὰ τὴν Ἀράχωβα καὶ ἔλαβε ἀμοιβὴν 250.000 δρχ., δηλαδὴ τὸ τέταρτον τῆς ἀξίας τῶν ὑποδειχθέντων ἀρχαίων. Ὁ συνταξιοῦχος δάσκαλος Ν. Νιουράκης καὶ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Χαμαλευρίου Ρεθύμνης ἔχει δεῖξει πολλὴν ἀγάπην καὶ εὐαισθησίαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς περιοχῆς.

στ) εἰς τὴν **Παρασκευὴν Μάρκου**, διὰ τὸ βιβλίον τῆς «Τ' ἀρχινοτέλειωτο Κλαδί». Τὸ «'Αρχινοτέλειωτο κλαδί» ὑπονοεῖ ἡ ποιήτρια τὸ δένδρον τοῦ κυκλαδικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ ἀρχίζει, ξαναρχίζει καὶ δὲν τελειώνει ποτέ. Τὸ πλούσιο ποιμενικὸν λεξιλόγιον ποὺ ἡ ποιήτρια ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ παρελθόν, οἱ χιλιάδες ἄγνωστες λέξεις, κάνουν τὸ βιβλίον αὐτὸ δυσπρόσιτο στοὺς ἀναγνώστες τοῦ σύγχρονου ποιητικοῦ λόγου, ποὺ θεωροῦν ἄλλωστε ξεπερασμένον αὐτὸν τὸν τρόπον γραφῆς. Ὡστόσο μέσα στὸ βιβλίον αὐτὸ ποὺ τὰ δρώμενά του μοιάζουν νὰ διαδραματίζονται μέσα σ' ἓνα παράδοξο ὄνειρο, ἀποθησαυρίζονται στοιχεῖα γλωσσικά, στοιχεῖα λαογραφικά, ἔθιμα ποὺ κάποτε ἀποτελοῦσαν τὸν ἄξονα τῆς ἐκεῖ κοινωνικῆς ζωῆς, ἀκόμη καὶ βιολογικὰ στοιχεῖα.

Γ) Μετὰ γνώμην τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ *Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη* καὶ ἀποφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται:

Γ1) Τὸ *Βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνης*, μετ' ἐπάθλου 400.000 δρχ., διὰ τὸν ἀφηγηματικὸν πεζὸν λόγον, εἰς τὸν κ. **Κώσταν Σαρδελῆν**, διὰ τὸ πεζογράφημά του: «*Καὶ ἐγένετο φῶς: Κύριλλος καὶ Μεθόδιος. Φωτιστὲς τῶν Σλάβων*». Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἡ τρίτη μυθιστορηματικὴ βιογραφία τοῦ κ. Σαρδελῆ. Οἱ ἄλλες δύο εἶναι: «*Ὁ Ἅγιος τῶν Σκλάβων*» (Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς) καὶ «*Μάξιμος ὁ Γραικός*», φωτιστὴς τῶν Ρώσων.

Πρόκειται διὰ συνθετικὸν λογοτεχνικὸν πῖνακα τῆς σημαντικῆς, ἀπὸ πολιτιστικὴν καὶ πνευματικὴν ἄποψιν, ἐποχῆς τοῦ Βυζαντίου, τὴν ὁποίαν λαμπρύνουν οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ἀλλὰ καὶ ὁ Μέγας Φώτιος, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὀργανωτὴς τῆς πολιτιστικῆς ἐκστρατείας τοῦ Βυζαντίου στοὺς δυτικοὺς Σλάβους.

Ὁ συγγραφεὺς κατορθώνει νὰ ὑποτάξῃ τὸ πλουσιώτατον ἱστορικὸν ὕλικόν, νὰ τὸ ἀναπλάσῃ καὶ νὰ τὸ μετουσιώσῃ σὲ ζωή. Ἐπέτυχε οὕτω διὰ παραστατικῶν περιγγραφῶν καὶ πειστικῶν καὶ ζωντανῶν διαλόγων, νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ κυρίως τὴν αἴσθησιν τῆς καθημερινότητος: ὅτι ζῇ δηλαδὴ καὶ αὐτὸς στὴν ἴδια ἐποχῇ, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς ἓνας «ἥρωας» τοῦ βιβλίου, μέσα στὴν σαρω-

τική θύελλα τῶν γεγονότων, πού συγκλονίζουν, κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα, τὴν Βασιλεύουσαν καὶ ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν.

Γ2) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, μετ' ἐπάθλου ἐκ 400.000 δρχ., διὰ τὸν ποιητικὸν λόγον, ἀπονέμεται εἰς τὴν κυρίαν **Ἔφην Αἰλιανοῦ** διὰ τὴν κωδικοποιημένην συλλογὴν ποιημάτων της εἰς δύο τόμους μὲ τίτλον: «*Ποιήματα I, II*».

Ἡ Ἔφη Αἰλιανοῦ παρουσιάστηκε στὰ ἑλληνικὰ γράμματα τὸ 1952 μὲ τὴν ποιητικὴ της συλλογὴ «Τὰ τραγούδια τοῦ Μαύρου Καπετάνιου καὶ τῆς Ἡλιογέννητης». Ἀκολούθησαν οἱ «Δώδεκα παραλλαγές στοῦ γεφύρι τῆς Ἀρτας», «Ἐλεγεῖες», «Θάλασσα τοῦ ζόφου», «Κατοπτρισμοί», «Εὐριδίκη στοῦ φῶς», «Θάλασσα Κυθήρων» καὶ «Τὸ βλέμμα τῆς Μέδουσας». Τὶς συλλογές αὐτὲς τὶς κωδικοποίησε σὲ δύο τόμους πού ὁ πρῶτος κυκλοφόρησε τὸ 1989 καὶ ὁ δεύτερος τὸ 1990.

Στὴν ποίησή της παρατηρεῖται ἐξελικτικὴ πρόοδος στὴν στιχουργικὴ πλαστικότητα καὶ στὴν περιεκτικότητα, δι' ἀντιστοίχου συνεχοῦς μειώσεως ἐκφραστικῶν χαλαροτήτων. Οἱ προβληματισμοὶ της εἶναι οἱ προβληματισμοὶ τοῦ κοινοῦ, σύγχρονου καὶ διαχρονικοῦ ἀνθρώπου, πού βλέπει, σκέπτεται καὶ συναισθάνεται στὸ γενικὸν φαινόμενον τῆς ζωῆς ἀναζητώντας διέξοδον, εἰς τὸ ἐγκόσμιον ἢ τὸ μεταφυσικὸν φῶς. Τὴν ποίησή της βαραίνει περισσότερο ἡ θλίψη, ἡ ἰδέα τοῦ ἀνεφίκτου, πού τὴν κάνουν νὰ ἐκφράζεται κατὰ κανόνα ἐλεγειακά, μεταλλάσσοντας τόνους ἀνάλογα μὲ τὰ ποικίλα της θέματα. Συχνὰ τὴν διακρίνει διακριτικὴ θρησκευτικότης, ἰδιαίτερα ὅταν βλέπη τὸν θάνατον καὶ τὸν φόβον. Μυημένη στὸν κοινὸν πόνον περιβάλλει μὲ τρυφερότητα τὸν συνάνθρωπον, διαμαρτύρεται καὶ ἐλπίζει. Ἀλλὰ τὴν ἐλπίδα διαδέχεται ἡ ἀπελπισία, πού τὴν κάνει νὰ θεωρῇ μάταιη ἀκόμη καὶ τὴν «ἀγάπη», καὶ περιορίζει τὴν ἐκφρασὴ της ἀνάμεσα στὶς ἀντίρροπες δυνάμεις τοῦ ἔρωτα καὶ τοῦ θανάτου, βρίσκοντας διέξοδο πρὸς τὸ μεταφυσικὸ «θεῖον ὄνειρο», ἐκεῖθεν τοῦ θανάτου.

Γ3) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη μετ' ἐπάθλου 400.000 δρχ., διὰ τὸ κριτικὸν δοκίμιον, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. **Χρῆστον Μαλεβίτσην** διὰ τὸ βιβλίον του «Ἐφημερία».

Ὁ Χρῆστος Μαλεβίτσης ἔχει πρωτοεμφανισθῇ στὰ γράμματά μας τὸ 1965 μὲ τὸ βιβλίο δοκιμίων «Προοπτικές». Ἐκτοτε ἔχει δημοσιεύσει ἄλλα 14 βιβλία, κυρίως δοκιμίων. Γι' αὐτὴ του τὴν ἐργασία τιμήθηκε μὲ τὸ Β' Κρατικὸ Βραβεῖο Δοκιμίου τὸ 1974 καὶ μὲ Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας τὸ 1978. Ἐχει ἐπίσης μεταφράσει σημαντικὰ ἔργα τῶν Χάϊντεγκερ, Γιάσπερς, Μπερτιάεβ κ.ἄ. Εἶναι τακτικὸς συνεργάτης στὰ περιοδικὰ «Νέα Ἑστία» καὶ «Εὐθύνη» καὶ διαθέτει μόνιμη στήλη, τοῦ Σαββάτου, στὴν ἐφημερίδα «Καθημερινή». Ἐχει ἐπίμονα καλλιεργήσει τὸ εἶδος τῶν φιλοσοφικῶν τάσεων δοκιμίου μὲ ἔντονον προσωπικόν, ποιητικὸν συχνά τόνον, καὶ μὲ σταθεροὺς στόχους τὴν μοῖρα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν οὐσία καὶ πορεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ τελευταῖο βιβλίο τῶν δοκιμίων του μὲ τὸν τίτλο «Ἐφημερία» (1989) ἐπικεντρώνεται στὸ βαθύτερον ἐσχατολογικὸν μυστήριον τοῦ ἀνθρώπου καὶ μὲ πυκνὴ ἐπιχειρηματολογία, ποὺ προϋποθέτει συνειδητὴ βίωση τῆς ἐμπλοκῆς τῶν καιρῶν μας, φωτίζει μὲ ἄφογη καὶ ἰσχυρὴ λογοτεχνικὴ γλῶσσα, τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου στὸν κόσμον μας μέχρι πέρατός του.

Δ) Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμονται:

Δ1) Τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν **Ἑταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν** διὰ τὴν συμπλήρωσιν 50 ἐτῶν πνευματικῆς προσφορᾶς εἰς τὴν χώραν καὶ τὴν μεγάλην τῆς συμβολὴν εἰς τὴν προβολὴν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ χώρου τοῦ βορείου ἑλληνισμοῦ. Ἡ δραστηριότης τῆς ἐταιρείας, πέραν τῶν ποικιλωνύμων ἐκδόσεών τῆς, μερικὲς ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν ἤδη βραβευθῇ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, περιλαμβάνει καὶ ὀργανώσεις Συνεδρίων, ἐνδο-ἐλληνικῶν καὶ διεθνῶν, καταγραφὴν μνημείων, παραδόσεων γλωσσικοῦ ὕλικου, χορήγησιν ὑποτροφιῶν, ἱδρυσιν σπανίας μακεδονικῆς βιβλιοθήκης καὶ πολλὰς ἄλλας ἐκδηλώσεις ποὺ τὴν τοποθετοῦν εἰς τὸ ἐπικεντρον τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτισμικῆς ζωῆς τῆς Μακεδονίας. Ἡ πρὸς τὰ ἔξω, ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, προβολὴ τοῦ μακεδονικοῦ

καὶ γενικώτερα τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀποτελεῖ εἰδικώτερον μέλημα τῆς Ἑταιρείας, γεγονὸς ποὺ ἐπέβαλε τὴν βράβεισίν της ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Δ2) Τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς **Νικόλαον καὶ Λεωνίδαν Παπαγεωργίου** διὰ τὰς μεγάλας δωρεάς των πρὸς τὴν γενέτειράν των πόλιν τῆς Σιατίστης καθὼς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἀπὸ τὶς δωρεές αὐτὲς χρηματοδοτήθηκαν ἔργα ἀποπερατώσεως τοῦ κλειστοῦ γυμναστηρίου Σιατίστης, καὶ κατασκευῆς τοῦ Γυμνασίου - Λυκείου Σιατίστης. Τὸ ἔργον τοῦ Γυμνασίου ἐστοίχισε 150 ἑκατομ. περίπου δρχ., ἐνῶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ περιβάλλοντος χώρου τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐστοίχισε 100 ἑκατομ. δρχ. Ἐκκλησίαν κατασκευάζουν ἐπίσης οἱ ἀδελφοὶ Παπαγεωργίου εἰς Φραγκοφύρτην, ἐνῶ τελευταίως ἔκαναν μεγάλην δωρεάν 30 ἑκατομ. δολλαρίων (ἤτοι 5 δισεκατ. δρχ.), μὲ σκοπὸν τὴν ἀνέγερσιν Νοσοκομείου δυναμικότητος 600 κλινῶν, σὲ ἑκτασιν 150 στρεμμάτων στὶς δυτικὲς συνοικίες τῆς Θεσσαλονίκης, περιφερείας ποὺ ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως.

Δ3) Τὸ βραβεῖον Ἑλένης Κωνσταντοπούλου, εἰς μνήμην τῆς κόρης της ἡρωίδος Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου, μετὰ θάνατον εἰς τὴν **17ετῇ Πολυξένην Τουντζίου**, συνοδευόμενον ἐξ ἐπάθλου 300.000 δρχ., διὰ πρᾶξιν αὐτοθυσίας. Ἡ Πολυξένη Τουντζίου ἀπώλεσε τὴν ζωὴν της προσπαθοῦσα νὰ σώσῃ ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ τὴν ἀδελφὴν της εἰς τὴν λίμνην τῆς Πρέσπας.

Δ4) Τὸ βραβεῖον τῆς Λέσχης Λαΐωνς Ἀθηνῶν, μετ' ἐπάθλου 150.000 δρχ., εἰς τὸν **κ. Θεόδωρον Καλύβαν** διὰ πρᾶξιν αὐτοθυσίας. Ὁ κ. Θεόδωρος Καλύβας κατῴρθησε νὰ διασώσῃ πέντε ἀπὸ τὰ ἑπτὰ παιδιά, τὰ ὅποια ἐκινδύνευαν νὰ πνιγοῦν εἰς τὰ ὀρμητικὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου.

Δ5) Τὸ βραβεῖον Νικολάου Καρόλου, μετ' ἐπάθλου 500.000 δρχ., εἰς τὴν **Κοινότητα Νέας Καλλικρατείας Χαλκιδικῆς** διὰ πρᾶξιν εὐποιίας πρὸς τὴν ἀσθενῇ ἐννεαέτιδα Ἀργυρῶ Φωτιάδου, πάσχουσαν ἀπὸ τὴν νόσον τοῦ Wilson, ἡ ὁποία χάρις εἰς τὴν γενναϊόδωρον

συμβολήν τῆς Κοινότητος ἡδυνήθη νὰ ὑποβληθῇ ἐπιτυχῶς εἰς μεταμόσχευσιν ἥπατος εἰς Βρυξέλλας.

Δ6) Τὸ βραβεῖον τοῦ Ροταριανοῦ *Ὁμίλου Γλυφάδας*, μετ' ἐπάθλου 200.000 δρχ., εἰς τοὺς ναυτικούς κ. **Κοσμᾶν Βουτσινᾶν καὶ Γ. Καϊτατζῆν**, διὰ πρᾶξιν προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Δ7) Τὸ βραβεῖον *Κων. Κριεζῆ*, μετ' ἐπάθλου 200.000 δρχ., εἰς τὸν **διδάσκαλον κ. Εὐάγγελον Δημητριάδην**, ὑπηρετοῦντα ἐπὶ 4 σχολικὰ ἔτη εἰς εἰδικὸν σχολεῖον τῆς Σάμου, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν, ἀνταποκριθεὶς πλήρως εἰς τὸν δύσκολον καὶ εὐαίσθητον αὐτὸν τομέα ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.

Δ8) Βραβεῖον εἰς τὸ **Κέντρον Θεραπείας Ἐξηρημένων Ἀτόμων** διὰ τὸν συνεχῆ καὶ δύσκολον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον διεξάγει διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐξηρημένων ἀτόμων καὶ τὴν ἐπανένταξίν των εἰς τὴν κοινωνίαν. Τὸ βραβεῖον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἑπαθλον 1.000.000 δρχ. διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ιδρύματος.

Δ9) Βραβεῖον εἰς τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Σωτήριον Περσίδην** διὰ τὴν ἡρωϊκὴν του συμπεριφορὰν κατὰ τὰ γεγονότα τῆς 27ης Νοεμβρίου 1990 εἰς τὸ Ἐρευνητικὸν Κέντρον τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης. Ὁ Καθηγητὴς Περσίδης τραυματίστηκε βαρύντατα κατὰ τὰ πρόσφατα τραγικὰ γεγονότα τῆς 27ης Νοεμβρίου 1990 στὸ Ἐρευνητικὸν Κέντρον τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης στὸ Ἡράκλειον, ὅταν ὁ 32χρονος μεταπτυχιακὸς φοιτητὴς Γιάννης Πετροδασκαλάκης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φυσικῆς καὶ ἄρχισε νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ σκορπάῃ τὸν θάνατον σὲ δύο καθηγητὲς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ νὰ τραυματίζῃ βαριὰ δύο ἄλλους.

Πρῶτα του θύματα ὁ Στέφανος Πνευματικὸς, 37 χρόνων ἀπὸ τὴ Χαλκίδα, καθηγητὴς Φυσικῆς, καὶ ὁ Βασίλης Ξανθόπουλος, 45 χρόνων, ἀπὸ τὴ Δράμα, καθηγητὴς Ἀστροφυσικῆς. Βαριὰ τραυματίες εἶναι ἄλλοι δύο 50χρονοι καθηγηταὶ Φυσικῆς, ὁ Σωτήριος Περσίδης καὶ ὁ Θωμᾶς Εὐθυμιόπουλος, ἐνῶ ἐλαφρότερα τραυματίστηκε ἡ φοιτήτρια Εὐθ. Σταθάκη, 23 χρόνων.

“Αξιον ιδιαίτερης προσοχῆς εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι ὁ καθηγητῆς Σ. Περσίδης, μόνος αὐτὸς μεταξύ 25 περίπου παρισταμένων, εἶχε τὸν ἡρωϊσμόν, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ψυχραιμίαν νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τοῦ δολοφόνου, ὅταν ὁ Γ. Πετροδασκαλάκης ἐπεχείρησε νὰ ξαναγεμίση μὲ φυσίγγια τὴν καραμπίνα του, καὶ νὰ τὸν ἀπωθήσῃ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης διδασκαλίας. Στὴν προσπάθειά του αὐτὴ τραυματίστηκε βαρύτερα ἀπὸ τὸ δολοφόνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐπυροβόλησε σχεδὸν ἐξ ἐπαφῆς. Ὁ ἡρωϊκὸς καθηγητῆς, καίτοι βαρύτερα τραυματισμένος, βρῆκε τὴν δύναμιν νὰ κλείσῃ τὴν πόρτα καὶ νὰ καλέσῃ τοὺς συναδέλφους του νὰ τοποθετήσουν διάφορα ἀντικείμενα πίσω ἀπὸ αὐτήν, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν δολοφόνον νὰ συνεχίσῃ τὸ ἐγκληματικὸν του ἔργον. Κατόπιν ὑποβλήθηκε εἰς πολὺωρον ἐγχείρησιν καὶ ἡ κατάστασίς του ἐπὶ ἡμέρες ἦτο σοβαρά.

Δ10) Τὸ βραβεῖον *Κατίγκως καὶ Γιώργη Λαιμοῦ*, μὲ ἔπαθλον 300.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Γεώργιον Μουτζουρίδην** διὰ τὴν προσφορὰν 3.000 ἐκθεμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τοῦ μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τῆς πόλεως Ἑλασσόνος Λαρίσης, καὶ τὰ βραβεῖα *Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ*, μὲ ἔπαθλα 400.000 δρχ. ἑκάτερον, εἰς τοὺς κ. **Χρῆστον Τερέζην**, ἀφ’ ἐνός, καὶ τοὺς **Παναγιώτην Ἀθανάσογλου καὶ Γεώργιον Ζομπανάκην** ἀφ’ ἐτέρου, διὰ βραβευθείσας ἀνεκδότους ἐργασίας των ὡς τὸ κληροδότημα τοῦτο ὀρίζει.

Δ11) Βραβεῖον εἰς τὸν **Σύλλογον «Τὸ Λεωνίδιον»** διὰ τὴν συμπλήρωσιν 100 ἐτῶν κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως Λεωνιδίου Ἀρκαδίας.

Δ12) Βραβεῖον εἰς τὸν πρέσβυν ἐπὶ τιμῇ κ. **Δημήτριον Βελισσαρόπουλον** διὰ τὸ δίτομον βιβλίον του: «Ἑλληνες καὶ Ἰνδοί: Ἡ συνάντησις δύο κόσμων». Εἰς τὸ ἔργον αὐτό, δημοσιευθὲν κατὰ τὸ 1990, ἐξετάζει ὁ συγγραφεὺς μὲ ἄκραν ἐμβρίθειαν καὶ πολλὴν κριτικότητα, εἰς ποῖον βαθμὸν καὶ πότε ὑπῆρξεν ἀλληλεπίδρασις δύο πολιτισμῶν, τοῦ ἐλληνικοῦ καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ, καὶ μὲ πειστικότητα ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθὴν γνώμην ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἐξάρτημα τοῦ Ἰνδικοῦ πολιτισμοῦ τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα, καὶ μάλιστα ἡ ἐλληνικὴ φιλοσοφία ἕως τὸν Ἀρι-

στοτέλη, ἐνῷ ἐξάλλου ἐκθέτει διεξοδικὰ τὶς ὅποιες σχέσεις Ἑλλήνων καὶ Ἰνδῶν στοὺς τρεῖς αἰῶνες ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ὕστερα.

Δ13) Βραβεῖον εἰς τὸν κ. Γ. Ἀλεξιάδην διὰ τὸ βιβλίον του «Ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Δίκαιον».

Δ14) Βραβεῖον εἰς τὸν ὀγδοηκονταπενταετῇ κ. **Χαράλαμπον Κατσούλην** διὰ τὴν συνεχῆ καὶ μακρόχρονον προσφορὰν του εἰς τὴν τέχνην τῆς ἀργυροχρυσοχοΐας εἰς τὴν γενέτειράν του Στεμνίτσαν Ἀρκαδίας.

Πρὸς τὸν

Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Καθηγητὴν κ. Περικλῆν Θεοχάρην

Ἑ ν τ α ὺ θ α

Κύριε Καθηγητά,

Πληροφορηθεὶς ὅτι κατὰ τὴν πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τοῦ Δεκεμβρίου 1990 θὰ βραβευθῇ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὁ κ. Χαράλαμπος Κατσούλης, ἀργυροχρυσοχόος, καθηγητὴς τῆς ἐν Στεμνίτση Ἀρκαδίας Σχολῆς Ἀργυροχρυσοχοΐας, ἐτῶν 83, ποὺ ἐπὶ 60 καὶ πλέον ἔτη ὑπηρετεῖ τὴν τέχνην τῆς ἀργυροχρυσοχοΐας, καὶ καταγόμενος καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία, παρακαλῶ ὅπως ἀποδεχθῆτε τὴν ἐκ μέρους μου προσφορὰ τοῦ ποσοῦ τῶν Δρχ. 800.000, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Κατσούλη καθὼς καὶ τῆς Σχολῆς Ἀργυροχρυσοχοΐας τῆς Στεμνίτσας.

Ἀπὸ τὸ χρηματικὸν αὐτὸ ποσὸν παρακαλῶ ὅπως δρχ. 300.000 δοθοῦν εἰς τὸν ἴδιον τὸν κ. Κατσούλη καὶ οἱ ὑπόλοιπες δρχ. 500.000 διατεθοῦν εἰς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν κάλυψη λειτουργικῶν ἀναγκῶν της. Πρὸς τοῦτο ἐσωκλείω δύο ἐπιταγὲς ἀντιστοίχως Νο 346660/24.12.90 καὶ Νο 346661/24.12.90.

Εἰς τὴν κρίσιν σας ἐναπόκειται νὰ ἀνακοινώσετε τὴν προσφορὰν αὐτὴν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν.

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΝ. Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δ15) Τὸ βραβεῖον Σ. καὶ Α. Ἀγαπητίδῃ, μετ' ἐπάθλου 300.000 δρχ., εἰς τὸν κ. **Κυριάκον Φίναν** διὰ τὴν ἀνέκδοτον μελέτην του: «Ἡ Δωδεκανησιακὴ οἰκονομία ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Δωδεκανήσου μέχρι σήμερον».

Δ16) Τέλος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετ' εἰσήγησιν τῆς αὐτῆς τάξεως ἀπένειμε ἐπαίνους εἰς τοὺς ἐξῆς: α) Εἰς τὴν **Φιλικὴν Ἑταιρείαν Ἐπιστημόνων Καλλιτεχνῶν** διὰ τὴν συμπλήρωσιν 50 ἐτῶν προσφορᾶς στὸν χώρον τῆς τέχνης. β) Εἰς τὸν **Σύλλογον Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων Ἀλεξανδρουπόλεως** διὰ τὴν συμπλήρωσιν 70 ἐτῶν κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς προσφορᾶς εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιοχὴν τῆς Θράκης, καὶ γ) Εἰς τὴν **Αἰκατερίνην Τζελέπη, μετὰ θάνατον**, διὰ τὶς μεγάλας της δωρεᾶς εἰς τὴν γενέτειράν της, τὸ Μάνεσι Καλαβρύτων. δ) Ἐπαίνους μετὰ χρηματικῶν ἐπάθλων 200.000 δρχ. ἐκ τοῦ βραβείου **Γεωργίου Δ. Φωτεινοῦ** εἰς ἑκάτερον τῶν τιμηθέντων κυρίων, **Ἐμμανουὴλ Βασιλάκην** διὰ τὴν ἀνέκδοτον μελέτην του: «Ἡ Ἡπειρωτικὴ ὑφαλοκρηπίδα κατὰ τὸ συμβατικὸ δίκαιο καὶ τὴ διεθνῇ Νομολογία — με εἰδικὴ ἀναφορὰ στὸ Αἰγαῖο» καὶ τὸν κ. **Ἀθανάσιον Δελιωστόπουλον** διὰ τὴν ἀνέκδοτον μελέτην του: «Ἡ ἐξέλιξις τῆς Μυστικῆς Θεολογίας στὴν Ἀνατολικὴ Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίαν».

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀναγγέλλει λίαν εὐχαρίστως ὅτι ὁ κ. **Δῆμος Διαμαντίδης** δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας διέθεσε ποσὸν 5 ἑκατομμυρίων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τῆς Βενετίας ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῶν γονέων του.

Ἐπίσης τὸ **Ἰδρυμα Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη** ἐγνώρισεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν ὅτι διέθεσε τὰ κάτωθι ποσὰ εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Βυζαντινῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν τῆς Βενετίας, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας του:

α) Ποσὸν ἑνὸς ἑκατομ. δρχ., ἀμέσως καὶ β) Ποσὸν 15 ἑκατομ. δρχ. τὸ ὅποιον κατετέθη εἰς Τράπεζαν τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν τόκων τοῦ

ὁποίου τὸ Ἰνστιτοῦτον δύναται νὰ καλύπτῃ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας του.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐχαριστεῖ καὶ συγχαίρει ἀμφοτέρους τοὺς δωρητὰς διὰ τὴν γενναιόδωρον προσφορὰν των.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐρίσκεται ἐπίσης εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀναγγείλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῶν κάτωθι δωρεῶν καὶ ἀθλοθεσιῶν:

Ἡ ἀνώνυμος Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία Σιγαρέττων «**Παπαστράτος**» διέθεσε ποσὸν δρχ. 600.000 διὰ τὴν ἐνεργοποίησιν ἐκ νέου τοῦ θεσμοῦ τοῦ Βραβείου Ἐπαμεινώνδα Παπαστράτου.

Τὸ **Σαμούρκειον Ἰδρυμα** ἀθλοθέτησε βραβεῖον δρχ. 600.000, διὰ τὴν βράβευσιν ἀτόμων ἢ ομάδος ἀτόμων, ποὺ συνέβαλον εἰς τὴν προστασίαν τῆς φύσεως καὶ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἢ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος ζωῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ἀθλοθέτησε βραβεῖον δρχ. 500.000, διὰ τὴν συγγραφὴν μελέτης με θέμα: «*Ἡ συμβολὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Σπηλαίου τῶν Καλαβρύτων εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου*».

Ἡ Κεντρικὴ Ἐνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος ἀθλοθέτησε βραβεῖον δρχ. 500.000, διὰ τὴν βράβευσιν τοῦ συγγραφέως, ὁ ὅποιος συνέβαλεν εἰς τὴν προώθησιν, τὴν μελέτην καὶ τὴν προβολὴν τῶν προβλημάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς Ἑλλάδα.

Τὸ **Πολεμικὸν Μουσεῖον** ἀθλοθέτησε δύο βραβεῖα ἐκ δρχ. 800.000 ἕκαστον, διὰ τὴν συγγραφὴν μελετῶν με τὰ ἑξῆς θέματα:

α) «Τὸ Μακεδονικὸ Ζήτημα ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ἕως τὶς ἡμέρες μας».

β) «Πρότασις διὰ τὴν ὀριοθέτησιν τῆς ὑφαλοκρηπίδος τοῦ Αἰγαίου».

Ἡ **Leon Lemos Charity Corporation** ἀθλοθέτησε τὰ ἀκόλουθα δύο βραβεῖα ὕψους 1.000.000 δρχ. ἕκαστον:

α) Βραβεῖον διὰ τὴν συγγραφὴν βιβλίου ποὺ θὰ πραγματεύεται τὰ «Μνημεῖα Λόγου καὶ Τέχνης τοῦ Αἰγαίου».

β) Βραβεΐον πρὸς ἄτομον ἀνάπηρον ποῦ ἔχει ἐπιτύχει σημαντικὲς ἐπιδόσεις.

Ὁ ἐκδοτικὸς Οἶκος **Ἀφῶν Κυριακίδη** ἀθλοθέτησε βραβεΐον 1.000.000 δρχ., διὰ τὴν βράβευσιν τεκμηριωμένης μελέτης μὲ θέμα τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου ἀπὸ τὸ 1821 ἕως τὸ 1823.

Ὁ κ. **Γεώργιος Ταρνατῶρος** - **Ἀναγνώστου** ἀθλοθέτησε βραβεΐον ἐκ δρχ. 1.000.000 διὰ τὴν συγγραφὴν τεκμηριωμένης μελέτης ποῦ θὰ ἀφορᾷ τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ Ζητήματος ἀπὸ τὸ 1800 μέχρι σήμερον.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἡλίας Μαριολόπουλος** καὶ ἡ σύζυγός του κυρία **Νίνα Μαριολοπούλου** ἐδώρησαν εἰς τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ σπάνια καὶ πολὺ χρήσιμα παλαιὰ βιβλία.

Ἡ κ. **Καίτη Μάνου** διέθεσε γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀκαδημίας 10.000 δρχ. εἰς μνήμην τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γ. Τενεκίδη καὶ 10.000 δρχ. μὲ ἀφορμὴν τὴν ἐπέτειον τῆς συμπληρώσεως τεσσαράκοντα ἐτῶν ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Γεωργίου Δροσίνη.

Ἡ **Sanyo (Ἑλλάς) ΑΕΒΕ** ἐδώρησε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μηχανήματα τηλεφωτογραφημάτων FAX.

Τὰ λοιπὰ καθιερωμένα βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας θὰ ἀνακοινωθοῦν διὰ τοῦ τύπου.

Ἐν κατακλείδι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εὐχαριστεῖ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης πάντας τοὺς δωρητὰς καὶ ἀθλοθέτας, οἱ ὅποιοι διὰ τῶν προσφορῶν των ὑποβοηθοῦν μεγάλως τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ πληθώρα τῶν συνεχιζομένων δωρεῶν καὶ ἀθλοθεσιῶν καταδεικνύει, ἐξ ἄλλου, τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν.